

Keresztyén nevelés

A tevékenység helye: Jó Pásztor Református Óvoda, Bárányka csoport (5-6 éves korcsoport)

A tevékenység ideje: 2022.03.24.

A tevékenységet vezeti: Kövérné Erdős Éva, Osváthné Katona Zita és Bertalan Jánosné

A tevékenység témája: Az elveszett juh példázata alapján Fehérke történetének dramatizálása

Igehely: Lukács 15,3-6.

Aranymondás: „Azért jött az Úr Jézus, hogy megkeresse, és megtartsa, ami elveszett”

(Luk. 19,10)

Énekek:

- Sűrű erdő mélyén 1. 3.vsz. JÉ 215.
- Halld egy bárányt JÉ136/1-2.
- Azért jött az Úr Jézus VÉÚ 54.

Megelőző tevékenységek:

- Az elveszett juh példázatának megismerése (Luk. 15,1-6.)
- Farkas Jánosné Zsóka néni Fehérke című történetének olvasása a délutáni pihenők előtt
- A Jó Pásztor és a nyáj (változatos vizuális technikával a minket jelképező báránykák elkészítése)
- Élményszerzés során M.I. presbiter testvérünk racka juhainak és báránykáinak megfigyelése.
- Interaktív múzeumandragógiai foglalkozás a Hajdúsági Múzeumban.
- Videó megtekintése a pásztorok életéről.
<https://www.youtube.com/watch?v=G0u-KfbgVJc>

Módszerek: elbeszélés, magyarázat, beszélgetés, gyakorlás

Felhasznált irodalom:

- Biblia
- Farkas Jánosné: Fehérke
- Segédanyag a dramatizáláshoz: Farkas Jánosné Zsóka néni Fehérke könyve alapján Dobóné Tanczig Anita óvodavezető által összeállított forgatókönyv
- Vígán énekelj az Úrnak (RPI, 2016, Budapest)
- Jertek énekeljünk (VISZ, 2003, Budapest)

Fehérke története

Mesélő: A történet egy olyan báránycsoporthoz szól, aki éppen most született.

Fehérke volt a 100-dik egy hatalmas báránycsaládban. Mivel hófehér volt a bundája, ezért a Pásztor elnevezte Fehérkének. Fehérke nagyon kíváncsi természet volt. Igyekezett minél jobban megfigyelni, milyen az élet egy ilyen bárány családban. (Nyáj bejön.) Meg kellett ismernie minden bárányt. Megtanulta, hogy mindenkinek megvan a maga feladata és helye a nyájban. A Pásztor minden nap friss füves mezőkre terelgette a nyáját. (A Pásztor vezeti a nyáját, majd megáll.)

Furulya: Az Úr a pásztorom JÉ 144.

„AZ ÚR A PÁSZTOROM / 144.

Az Úr a pász-to-rom, jó pász-tor Ó. Nyá - já - vat ar - ra jár;
a - mer - re vár - va vár A for - rás hús vi - ze s a zöld me - ző.

2. Ha ő a pásztorom, semmi sem árt.
Törődik énvelem, vigyáz rám szüntelen,
Követem lábnyomát mindenén át.

A Jó Pásztor vigyázott a báránycsoporthoz és figyelmesen őrizte őket. A hosszú és fárasztó út után üde vízzel itatta őket. Nap végén mikor már besötétedett, a Jó Pásztor hazaterelte báránycsoporthoz. Otthon meg is számolta őket egyenként, meg van-e mindegyik. Azután közéjük telepedett a jó meleg karámban és mindegyikhez szólt kedvesen.

Pásztor:

- Kedves *Bátor*! Ma is nagyon ügyesen vezetted a nyáját. Látom, megsérült a lábad. Mutasd, hadd kötözzem be!

- Hát veled mi van, *Csendes*? Ma is láttam, hogy sokat törődtél másokkal, óvtad a kisbárányodat, és vigyáztál a többiekre. Pihenj egyet! Megérdemled.

- *Makacs*, veled is szeretnék beszélgetni. Örülök, hogy ma hallgattál a szavamra, amikor visszahívtalak a legelő széléről. Azért kellett szólnom neked, nehogy túl messzire menjél, és a végén már késő legyen.

- Gyere ide, te is *Fehérke*!

(*Fehérke* a Jó Pásztor ölébe bújik, a Pásztor simogatja.)

-Gyere, gyere... Te vagy a legkisebb most a nyájban, de nagyon ügyesen mentél anyukád mellett. Tudom, hogy most még fárasztó neked ilyen hosszú sétát tenni. Majd megszokod, és egyre erősebb leszel. Vigyázz, hogy ne hagyd el a nyáját, ne menj messzire, mert eltévedsz, és nagy baj történhet. Csak figyelj mindig az én hangomra!

(Pásztor félre húzódik. *Fehérke* színen marad.)

Fehérke:

-Milyen kedves, lágy hangja van a Pásztornak...! És milyen jó volt karjaiban megpihenni a fárasztó út után! Mindig figyelni fogok a hangjára és engedelmes, jó bárányka leszek.

Mesélő:

Így gondolkodott magában *Fehérke*, és már el is aludt. Nyugodtan pihent, mert tudta, hogy amíg a Pásztor ott van, nem történhet semmi baj.

(Mindenki alszik.)

Így telt minden napjuk. A Pásztor gondoskodó szeretettel vette körül a nyáját, ezért a bárányok jól érezték magukat vele, és nagyon szerették őt. Korán reggel, mikor felkelt a nap, a nyáj újra elindult a hosszú útra.

Fehérkének nehezebbé esett felkelni.

Az az érzésem, egyre rosszabb irányba megyek. Ó, Pásztor, bárcsak itt lennél...
Bárcsak hallgattam volna a hangodra!! Pásztor! Pásztor! Segíts! Ő biztosan megtalál! Már biztosan keres!

Ének: Halld egy bárányt JÉ 136/1-2.

HALLD, EGY BÁRÁNYT / 136.

Halld, egy bá-rányt is-me-rek, Szót fo-gad-ni nem sze-ret.
Pász-to-rá-tól el-fu-tott, Rossz u-tak-ra így ju-tott.
Halld, halld, halld, A bá-rány én va-gyok. Halld, halld, halld, A bá-rány én va-gyok,
Ám-de Jé-zus meg-ta-lált Sel nem ha-gyott.

2. Halld, egy bárányt ismerek,
Tüskön-bokron ténfereg,
Botlik majd itt, majd amott.
Jaj, de sok sebet kapott!
Halld, halld, halld,
A bárány én vagyok,
Halld, halld, halld,
A bárány én vagyok,
Ámde Jézus ölbe vett
S meggyógyított.

Pásztor:

Na lássuk, mindenki megvan-e... 1, 2, 3,....97, 98, 99,..... Egy hiányzik! Fehérke.
Fehérke, hol vagy? Nem találok! Fehérke elveszett az úton... Utána megyek!
Remélem, megtalálom még, mielőtt besötétedik.

Mesélő: A Pásztor nagyon aggódott Fehérke miatt. Otthagyta a 99 bárányt,
hogy megkeresse az egy elveszettet. A sötétség egyre nőtt. Kevés ideje maradt,
hogy rátaláljon Fehérére. Sokat kellett mennie hegyeken, dombokon át.

Fehérke: - (Ásít egyet.) Olyan jó itt a meleg karámban. Nem akarok kimenni innen. Miért kell ilyen korán indulni?! Miért nem pihenhetek még!?

Mesélő: Mivel azonban a Pásztor hangja indulásra szólította, így ő is igyekezett utolérni a nyáját.

(Fehérke ugrándozik, a bárányok között, egyre jobban lemaradva.)

Fehérke: – Mennyi bárány!... Hi-hi, hi-hi... Ott egy lepke...! De jó lenne megfogni... Utánamenjek...? Hiszen ismerem az utat, már egyedül is boldogulok, nem kell mindig a Pásztor közelében lennem. Megállok én a saját lábamon. Eddig sem történt semmi baj. Egy kis játék még nem ártott meg senkinek.... Na, hol vagy lepke! Várj meg!

(Szalad a lepke után, nevetgél.)

Mesélő:

Fehérke kíváncsisága, erősebb volt, mint a Pásztor figyelmeztetése. Észre sem vette, hogy egyre messzebb került a nyájától. Már csak arra kapta fel a fejét, hogy nincs körülötte senki. Egyedül volt. Teljesen egyedül, sötét ösvények közelében. Miközben Fehérke kétségbeesetten kóborolt és kereste a hazavezető utat, besötétedett. (Fehérke szomorúan leguggol a sziklák előtt.)

Pásztor: Hú-ha! Nagy vihar közeledik. Biztonságos helyre kell terelnem a bárányokat. Gyertek, báránykáim, igyekezzünk, hogy hazaérjünk a nagy vihar előtt!

(A nyáj elindul Fehérke egyedül marad.)

Fehérke:

- Ajaj! Eltévedtem! És... és rossz útra tértem! Nem látom merre kell mennem, hogy hazataláljak! ...Merre mentek a többiek!? Mi lesz velem??? ...Megpróbálok erre menni, hátha ez a jó út.!

Ének: Sűrű erdő JÉ 215/2.

Engem keres Jézus, veszni nem hagy árván.

Ha megtalál Jézus, hazavisz a vállán.

Hív szerető szóval: Hol vagy kicsi bárány?

Ha megtalál Jézus, hazavisz a vállán.

Mesélő: Fehérke boldogan követte a Pásztort az úton, egészen a biztonságos karámig.

Közösen: „Azért jött az Úr Jézus, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” (Lukács 19,10.)

Ének: Azért jött az Úr Jézus VÉÚ 54.

54. Azért jött az Úr Jézus; Lukács 19,10

Hargita Péter

(halkan, visszhangszerűen)

A-zért jött az Úr Jé - zus, Úr Jé - zus,
hogy meg-ke-res-se és meg tart-sa, a-mi el-ve-szett.

Ének: Sűrű erdő JÉ 215/1.

SŰRŰ ERDŐ/ 215.

Sú-rú er-dő mé-lyén ki-csi bá-rány bé-get. Te el-vezett bá-rány, Jé-zus ke-res té-ged.
Meg-kér-di az er-dő min-den bok-rát, fá-ját: Ugyan melyik látta szegény bá-rányká-ját?

Sűrű erdő mélyén, kicsi bárány béget
Te elveszett bárány, Jézus keres téged.
Megkérdi az erdő minden bokrát, fáját:
Ugyan melyik látta az ő báránykáját?

Pásztor:

- Ó, nagyon hosszú és kemény ez az út! Hú de elfáradtam... Nem állhatok meg.
Tovább kell mennem!

Fehérke:

-Pásztor! Pásztor! Segíts!

Pásztor:

- Ez Fehérke! Fehérke itt van a közelben és engem hív! Fehérke! Hol vagy?
Fehérke!!

Fehérke: - Itt vagyok! Kérlek, segíts!

Pásztor:- Ó Fehérkém, hát itt vagy? Mi történt veled? Már mindenhol kerestelek!
Jól elkóboroltál a többiektől, de most már itt vagyok veled, nem történhet semmi bajod, én vigyázok rád. Gyere, haza megyünk! Siessünk, mert nyakunkon az éjszaka!